
TEKVİR SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Tekvir 81/1)

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Güneşin çevresi sarıldığı zaman,

(Tekvir 81/2)

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

yıldızlar parlaklığını yitirdiği zaman,

(Mürselat 77/7)

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٍ

Tehdit edildiğiniz şey kesinlikle gerçekleşecektir.

(Mürselat 77/8)

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

Yıldızlar söndürüldüğü zaman,

(Mürselat 77/9)

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ

gök çatlatıldığı zaman,

(Mürselat 77/10)

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

dağlar parçalanıp savrulduğu zaman,

(Tekvir 81/3)

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

dağlar yürütüldüğü zaman,

(Kehf 18/47)

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ فَلَمَّ نُعَادِرُ مِنْهُمْ أَحَدًا

Bir gün dağları yürüteceğiz, yeryüzünü çıplak ve dümdüz bir halde göreceksin. Onları bir araya toplayacağız. Birini bile bırakmayacağız.

(Tekvir 81/4)

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

değerli şeyler terkedildiği zaman,

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, her emzikli emzirdiğini unutur, her hamile taşıdığını bırakır. İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

(Tekvir 81/5)

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

vahşi hayvanlar bir araya toplanıldığı zaman,

(Enam 6/38)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

Yeryüzündeki diğer canlılar, gökyüzünde iki kanadıyla uçanlar, tıpkı sizin gibi ümmetlerdir. Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmış değiliz. Sonra, Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

(Tekvir 81/6)

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

denizler doldurulduğu zaman,

(Tekvir 81/7)

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

ruhlarla bedenler eşleştirildiği zaman,

(Tekvir 81/8)

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

diri diri gömülen kıza sorulduğu zaman:

(Tekvir 81/9)

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

Hangi günah sebebiyle öldürüldün?

(Nahl 16/58)

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

Onlardan biri: "Kızın oldu!" diye müjdelenince yüzü kapkara kesilir, öfkesini yutkunur.

(Nahl 16/59)

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Müjdelendiği şeyin kötülüğünden dolayı halkının karşısına çıkamaz olur. Aşağılanmayı göze alarak onu tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Bakın, ne kötü hüküm veriyorlar!

(Tekvir 81/10)

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

Sayfalar açıldığı zaman,

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Yasin 36/12)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

Ölüleri biz dirilteceğiz. Yaptıklarını ve geride bıraktıklarını da yazmaktayız. Her şey tek tek, açıkça önümüzdedir.

(Tekvir 81/11)

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

gök sıyrıldığı zaman,

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

Sura üfleneceği gün; ardından bölük bölük gelirsiniz.

(Nebe 78/19)

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Gök açılmış, kapılar oluşmuştur.

(Nebe 78/20)

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur.

(Nebe 78/21)

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

Elbette cehennem de gözlemektedir.

(Tekvir 81/12)

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

cehennem körüklendiği zaman,

(Naziat 79/36)

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

Görecek kimse için alevli ateş ortaya çıkarılır.

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

O gün cehennem getirilir, insan hatırlar ama o gün hatırlamanın ne faydası var!

(Tekvir 81/13)

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

cennet yaklaştırıldığı zaman,

(Şuara 26/90)

وَأَزَلَفَتْ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ

Cennet, kendini koruyanlara yaklaştırılır.

(Kaf 50/31)

وَأَزَلَفَتْ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

Cennet, kendini koruyanlara uzak olmaz, yaklaştırılır.

(Tekvir 81/14)

عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتُ

kişi, ne hazırladığını öğrenecektir.

(İnfitar 82/4)

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

kabirdekiler diriltildiği zaman,

(İnfitar 82/5)

عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمْتُ وَآخَّرْتُ

kişi neyi öncelediğini ve neyi ertelediğini öğrenecektir.

(Tekvir 81/15)

فَلَا أُفْسِمُ بِالْخُنُوسِ

Hayır! Andolsun geride kalıp gizlenenlere,

(Tekvir 81/16)

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ

akıp kaybolanlara,

(Tekvir 81/17)

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسُ

karardığı zaman geceye,

(Tekvir 81/18)

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسُ

ve ağardığı zaman sabaha!

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kesinlikle o değerli bir elçinin sözüdür;

(Hakka 69/40)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Şüphesiz o, değerli bir elçinin sözüdür.

(Hakka 69/41)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ

O bir şairin sözü değildir. Ne kadar az inanıp güveniyorsunuz!

(Hakka 69/42)

وَلَا يَقُولِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Bir kâhinin sözü de değildir. Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Hakka 69/43)

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

yönetimin sahibinin yanında güçlü ve itibarlı,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

orada sözü dinlenen ve güvenilen.

(Abese 80/15)

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

Bir elçinin eliyle ki;

(Abese 80/16)

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

değeri erdeminden.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu güvenilir Ruh indirmiştir.

(Tekvir 81/22)

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

Arkadaşınız cinlerin etkisinde değildir.

(Necm 53/2)

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

Arkadaşınız sapıtmadı ve azmadı.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

O, kendi arzusundan konuşmuyor.

(Necm 53/4)

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ona gelen, vahiyden başkası değildir.

(Necm 53/5)

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

Onları ona, çok güçlü olan öğretti.

(Tekvir 81/23)

وَلَقَدْ رَأَهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

Kuşkusuz onu, apaçık ufukta görmüştür.

(Nahl 16/102)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

De ki: “Kutsal Ruh, onu Rabbinden, gerçek olarak indirdi ki, inananların güvenini sağlamlaştırsın, tam teslim olanlar için bir rehber ve bir müjde olsun.

(Necm 53/6)

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

Sağlam donanım sahibi, doğruldu.

(Necm 53/7)

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

O, en yüksek ufukta idi.

(Necm 53/8)

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

Sonra yaklaştı ve aşağıya süzüldü.

(Necm 53/9)

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

İki yayın tek kirişi gibi oldular; hatta daha da yakınlaştılar.

(Necm 53/10)

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

Allah'ın kendisine vahyettiğini, Allah'ın kuluna vahyetti.

(Necm 53/11)

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

Gördüğünü gönlü yalanlamadı.

(Necm 53/12)

أَفْتُمَارُونَہُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

Onun gördüğü üzerinde hâlâ tartışıyor musunuz?

(Tekvir 81/24)

وَمَا هُوَ عَلَىٰ الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

O, kendisine bildirilen gaybı kimseden saklamaz.

(Araf 7/203)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara bir âyet getirmediğin zaman: “onu derleseydin ya!” derler. De ki: “Ben sadece Rabbinden bana vahyedilene uyarım. Bunlar, Rabbinizden gelen göstergelerdir. İnanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.”

(Yunus 10/16)

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

De ki: "Allah öyle isteseydi, onu size bağlantılarıyla okumazdım siz de onu anlamazdınız. Bundan önce aranızda bir ömür geçirdim. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?"

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa ıslah eden iyi bir iş yapsın ve Rabbine ibadette, hiç kimseyi O'na ortak koşmasın."

(Ahkaf 46/8)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: "Onu uydurduysam beni hiç bir şekilde Allah'ın elinden kurtaramazsınız. O, neyin içine daldığınızı çok iyi bilir. Sizinle benim aramda O'nun şahitliği yeter. O'nun bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır."

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

De ki: "Ben diğer elçilerden farklı değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

De ki: "Ben sadece sizin gibi insanım. Bana, ilâhınızın sadece tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık dosdoğru O'na yönelin ve O'dan bağışlama dileyin. Müşriklerin vay haline!"

(Tekvir 81/25)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ

O, taşlanan şeytanın sözü değildir.

(Şuara 26/210)

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

Onu şeytanlar indirmedi.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

Bu onlara düşmez; buna güçleri de yetmez.

(Şuara 26/212)

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

Çünkü onlar, dinlemekten engellenmişlerdir.

(Vakıa 56/80)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Tekvir 81/26)

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

Öyleyse nereye gidiyorsunuz?

(Tekvir 81/27)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

O, herkes için sadece bir hatırlatmadır.

(Sad 38/86)

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

De ki: “Sizden bir ücret istemiyorum. Ben ağır sorumluluk yükleyenlerden de değilim.

(Sad 38/87)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

O, herkesin için sadece bir hatırlatmadır.

(Tekvir 81/28)

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

İçinizden dosdoğru olmak isteyenler için.

(Müddessir 74/54)

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرَةٌ

Hayır, gerçekten o bir hatırlatmadır.

(Müddessir 74/55)

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ

Artık isteyen hatırlar.

(Tekvir 81/29)

وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi Allah istemezse, siz isteyemezsiniz.

(Müddessir 74/56)

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

Allah'ın istediği kişi dışında kimse hatırlayamaz. O kişi, kendini korumaya ve bağışlanmaya ehil olandır.

(İnsan 76/29)

إِنَّ هَذِهِ تَذَكَّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

Doğrusu bu bir hatırlatmadır. İsteyen Rabbine varan bir yol tutar.

(İnsan 76/30)

وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah istemezse, siz isteyemezsiniz. Şüphesiz Allah her şeyi bilen ve daima en doğru hükmü verendir.

(İnsan 76/31)

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

O, istediğini rahmetinin içine alır. Zâlimler için de acıklı bir azap hazırlamıştır.